

מגילת החתונה

מזכרת משמחת הנישואין
של

הרשי וחיה רוזנפלד

יקב כרמא במושב תירוש
ט"ז תמוז תש"פ

”רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום”

בימים אלו מקבל פסוק זה משמעות חדשה כשיכל יצור נברא אינו יודע מה ילד יום וכמאמר העולם "אמענטש טראכט און גאט לאכט", והקב"ה מראה לכל היקום שהוא שליט על כל, ובוה מתחזקת האמונה בריבון העולמים. לכן אמרנו הבה נעלה עלי מגילה את מסכת ההכנות לחתונה שהתנהלו תחת צילו של נגיף הקורונה.

ויהי בשנת תשע"ט בחמישה עשר
יום לחודש השישי הוא חודש אלול, נפל
הפור הוא הגורל ובאו בקשרי שידוכין איש
יהודי מאלעד העירה ושמו יהושע צבי בן
ישראל דב ויהי אומן את הכלה היא חיה בת
אריה לייב מאשדוד ויבקשו לשלוח יד למזל
טוב ולהקים בית נאמן בישראל. ויקראו
סופרי המלך בעת ההיא ויכתב כי בחודש
השלישי הוא חודש סיוון בשלושה ועשרים
בו יקהלו היהודים אל אולמי היכלי מלכות
אשר ברחובות המלך שלמה ויעשו אותו יום
משתה ושמוחה, הרצים יצאו דחופים בדבר
המלך וההכנות נכנסו להילוך גבוה.

אחר הדברים האלה בתקופת
הגשמים פרץ נגף **הקורונה** במדינת צ'ינזה
ויעבור מאיש לאיש וממשפחה למשפחה
וילגף העם ויסתגר. ויפרוש נגף **הקורונה**
כנפיו ויעבור מעם לעם וממדינה למדינה.

ובכל מקום אשר דבר הנגף ודתו מגיע אבל גדול לאנשים, נייר טואלט, מסכות ואלכוה' ל יוצע לרבים, ויתחלחל הש' ליצמץ מאוד ויורה להשיב אל ארצם כל איש ואשה הבאים ממדינות אלו. ויזדעקו עליו רבים ולא שת ליבו עליהם,

בימים ההם בחודש שנים עשר הוא חודש אדר הביאה ארחת תיירים בקרבה את נגף הקורונה לארץ ישראל ויחל להתפשט לאיטו.

אחר הדברים האלה בתום ימי הפורים תש"פ גידל המלך בנימין את משה בר סימן טוב וינשאאו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר איתו, ויאמר משה בר סימן טוב למלך אם על המלך טוב יכתב להגביל את העם בהגבלות חמורות לבל יפרוץ בם הנגף ויפול ממנו עם רב. ויעמוד המלך לפני העם ויאמר: עמי, שמעו נא דברי כי לעת הזאת יתרחקו

האנשים זה מזה מרחק שני מטרים, ולא
יתנו יד איש לרעהו, ויעטו מסיכה על אפם
ופיהם, וירחצו בניקיון כפם. ולא שמעו העם
אל בנימין ותפרוץ בם המגיפה ויסגרו את
בתי כנסיות ואת בתי מדרשות ויתפללו ביני
עמודי דחצרות. ויוסיף עוד ויורה לסגור את
בתי החינוך ואת ישיבות התלמידים ואת
בתי העסק ואת המרחצאות ואת הגנים
ואוכלמות השמחה, ויערוך העם חתונותיו על
הגגות ובחצרות ובאחוזות ובבתי כנסיות עד
חמישים איש.

ובהגיע החודש הראשון הוא
חודש ניסן הוטל מצור וסגר על כל הערים
ויסתגר כל העם בביתו ויתבודדו ויתפללו
בגזוזטראות הבתים,

ובבתי הצדדים רבתה דאגה הן עוד
כמשלש חודשים נקבעה החתונה ואזה
אנו באים. ויעמוד אחד מהיועצים ואמר

הִנֵּה יִשְׁנָה אַחוּזָה מִפּוֹאֶרֶה בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ
וְהַמִּקְדָּשׁ בַּחֲבֹל אֶרְמוֹן הַנְּצִיב וַיַּעֲרֻכוּ שָׁם
אֶת כָּל כְּלֵי הַמִּשְׁתָּה וְהַמְּקוֹם פְּתוּחַ הוּא
אֵין בּוֹ נִגָּף וְנַעֲשֶׂה שָׁם אֶת הַמִּשְׁתָּה. וַיֹּאמְרוּ
הַצַּדִּידִים וַיִּקְבְּעוּ שָׁם הַשְּׂמֹחָה.

וַיֵּלֶךְ בַּחוּדֵשׁ הַשְּׁנִי הוּא חוּדֵשׁ אֵייר
וְהַקּוֹרוֹנָה הַחֲלָה לַפָּחוֹת מֵאֵת פְּנֵי הָאָרֶץ,
וַיִּזְחֲלוּ לְצֵאת מִן הַבָּתִּים וַיִּפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי
הַיִּשְׁבִּיבוֹת וַיִּקְבְּעוּ קַפְסוֹלוֹת לְכָל שִׁבְט וְשִׁבְט.
וַיִּקְבְּעוּ כִּי בַחוּדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חוּדֵשׁ סִיווֹן
בַּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם בּוֹ יֵשְׂאוּ שַׁעֲרֵי הָאוֹלָמוֹת
רֹאשֵׁיהֶם וַיַּעֲשׂוּ שָׁם מִשְׁתָּאוֹת עַד חֲמִישִׁים
וּמֵאֲתַיִם אִישׁ וּבִרְאשׁוֹן לַחוּדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי
הוּא חוּדֵשׁ סִיווֹן נִבְקְעוּ פִתְחֵי בְתֵי כְּנָסִיּוֹת
וּמְקוֹם מוֹשֵׁב הַיִּלָּדִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לְאִיטּוֹ
לְאִיתָנוּ.

וַיִּמְדְּהוּ הַצַּדִּידִים וַיִּבְטְלוּ אֶת הָאַחוּזָה
בְּאֶרְמוֹן הַנְּצִיב כִּי אָמְרוּ נִלְכָּה וְנָשׁוּבָה אֶל

המקום הראשון הלא הוא היכלי מלכות
אשר קבענו לפני כמזה ירחים, ויעשו כן.

וירא העם כי כלתה **הקורונה** מעל פני
הארץ וכי השתטחה העקומה וישיבו לכסלם
ויסיפו לחטוא עוד למרות ולזלזל במצוות
המלך ויסירו את מסכותיהם, ויקרבו איש
אל אחיו ולא שטו ליבם לאזהרות ולציוויים.
ויעמדו ראשי העדה ויאמרו להם מדוע אתם
עוברים על מצוות המלך ויהי כאמרם אליהם
יום ויום ולא שבעו אליהם.

ובהאליע חג הביכורים יום בו ניתנה
תורה לישראל שבה **הקורונה** ותפרוץ
ויספרו יותר מעשרת מונים של מאומתים
בגיבנותיה וילך המספר ויגדל מיום ליום
ומחודש לחודש.

וישליבו הצדדים הלא הבה
המחזותנים ויאמרו אין עוד היום גדול ועוד

כעשרים יום באה עַת דוּדִים וְהַקּוֹרוֹנָה
מִשְׁתּוֹלֶלֶת בַּחוּצוֹת וְעוֹד מַעֲטָ יִבְטְלוּ הַמֶּלֶךְ
וּסְרִיסֵיו אֶת פְּתִיחַת הָאוֹלָמוֹת וְכֹדֵי בִיזְיוֹן
וּקְצָף.

וּיֹסִיפוּ הַצַּדִּידִים וּלְתוֹרוֹ אַחֵר
מִקּוֹמוֹת שְׂאִינָם מִקּוֹרִים לְקַבּוֹעַ בּוֹ יוֹם
מִשְׁתָּה וּשְׂמֻחָה וְיִסְעוּ מִהִכְלִי מַלְכוּת וַיָּבֹאוּ
אֶל חוּוֹת טוֹר סִינֵי אֲשֶׁר בְּעֵמֶק הָאֲרָזִים וְלֹא
הָיָה מִקּוֹם לְכָל הַצֹּאֵן לְרַעוֹת וְיִסְעוּ מִטּוֹר
סִינֵי וַיַּחֲזֻּוּ יָמָה בַּמֶּלֶךְ גָּלִי צֹאנָה אֲשֶׁר עַל חוֹף
יָמִים וְיִסְעוּ מִגָּלִי צֹאנָה וַיָּבֹאוּ אֲרִיסְטוֹקְרַט
הַלֵּא הוּא מֶלֶךְ וַיִּזְנִיץ אֲשֶׁר בְּקָרִית מֶלֶךְ רֵב
וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הַמִּקּוֹם תּוֹ סָגוֹל לָנוּ וְלָכֵן נוֹכֵל
לְהַכְנִיס כְּמוֹהַ מֵאוֹת אִישׁ. וְלֹא אָבוּ הַצַּדִּידִים
לְקַבּוֹעַ שְׂמֻחָה כִּי מִקּוֹם סִתּוֹם הוּא וַיִּשׁוּבוּ אֶל
הִכְלִי מַלְכוּת כִּי שָׁמְעוּ כִּי עָשׂוּ שָׁם אֲדוֹנֵי
הַמִּקּוֹם גְּדֵרוֹת בַּחוּץ וְגַם מִדְּשָׁאוֹת יִרְקָרְקוֹת
פָּרְסוּ, וַיָּבֹאוּ שְׂמֻחָה וַיֵּרְאוּ כִּי מִקּוֹם צָר הוּא
וְדַחוּק. וְיִסְעוּ מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ אֶלְעָדָה אֶל הָאֵן

הגדול הנקרא אמפי פארק אשר שם עשה
ישראל מקום לשוש, ויהי טרם באו שמה
וישמעו כי אין המקום ראוי כי אין לבוא אל
המלך בלבוש שק, ויסעו משם ויחזו ברמת
גן באולמי סיטי טאואר והמקום ההוא אחוז
בחבלי בוש וארגמן על גלילי כסף ועמודי
שש ולא אבו שם האנשים לבוא לעמק
השווה. ויוסיפו עוד הצדדים ויתורו מדן
ועד באר שבע כל מקום אולם וגן ולא מצאו
מנוח לרגלם.

ויהי לתקופת השנה ויותר שבוע
למועד השמחה ויקהל המלך את סריסיו
ויקבעו כי אף ש**הקורונה** פשטה בעם ומספר
הניגפים עלה לשני מאות ויותר ביום. יפתחו
שערי האולמות למועד אשר דיבר ויחגגו
שם עד חמישים ומאתיים איש ויסכיבו
המחותנים לקבוע את החתונה במקום
הראשון הלא הוא היכלי מלכות ותשקוט
הארץ.

ומשפחת החתן הדרים באלעדה
התכוננו לשבתא דחתן הלא היא שבת
אופריק בפרשת שלח לך אנשים, וישכרו
את היכל הכינוסים ויכינו שם משתה גדול
בשר ודגים וכל מטעמים וגם אורחים רבים
הזמינו להם מארבע כנפות הארץ.

בלילה ההוא נדדה שנת אבי המלך
ויחוש כי חום גופו עולה ויאמר בליבו כי
מתרגש הוא מפני השמחה המבשמשת ולא
שת ליבו לזה. והי בבוקר יום רביעי וירא כי
לא חלצתו חמה ואף חש בליאות באיבריו
וימהר ויסע אל בית הרפואה מבעייני
הישועה לראות היעמדו דבריו כי איננו נשא
של **קורונה** ויכניסוהו הרופאים לחדר בידוד
ולקחו לו דגימת **קורונה** וישלחוהו אל ביתו.
וישב האב אל ביתו שמה וטוב לב ויוסיף
להכין את צרכי החתונה.

ויהי בלילה ליל חמישי בשעה

העשירית לעת סוף האשמורה הראשונה
ויודיעו לו אנשי הרפואה כי חיובי הוא
ומעתה נקרא חולה מאומת. ויפג ליובו כי לא
האמיץ להם והשמועה פסתה בעם עד מהרה
ויעבור הקול במוחנה לאמר נדחתה החתונה
ואף השבת המתוכננת בטלה והעיר אלעד
ואשדוד נבוכו.

ויספר האב לאולם ולאנשי השיר
ולאמרגנים ועושי המלאכה את כל אשר
קרהו ואת פרשת הכסף אשר החמיצו וישב
בבידוד ימים רבים ואף אנשי ביתו הסתגרו
בבית.

ויהי לימים וימצאו שני נערים
מתלמידי האב אשר דבקו אף הם בנגיף
ויצו הממונים לסגור את מקום התלמוד
ששם מרביץ האב תורה וישלחו חמש
מאות תלמידים ביתה ואף אנשי המקום
המלמדים נצטוו להסתגר בביתם.

והיה כמלאת שבוע ימים. ויבוא איש

מדא וידגום את האב ויצפו הוא ובני ביתו
בכיליון עיניים לשמוע הכלתה הקורונה
אם לא. ויעברו שלשת ימים ויבוא עוד פעם
לדגום את האב ויודע הדבר כי הדגימה
הראשונה נעלמה. ויעברו עוד ימים אחדים
ויודע לאב כי הוא חיובל. ויאמר מה יצא
הדבר.

והחזת והכלה לא מצאו מזוז ושנתם

נדדה כי ציפו זה כבר תשעה ירחים תמלימים
להקים קינם ועתה נכזבה תוחלתם ויתחזקו
המה באמונת אלוקי ישראל ויאמרו כל
עכבה לטובה.

וישמע אב החזת כי יצא דבר מלכות

לאמר אשר כל איש ואשה המאומתים אשר
יעברו שלושים יום מעת הבדיקה הראשונה
אחת דינם לצאת לחירות. ויבוקש הדבר
וימצא כתוב מאת ראש שירותי הבריאות מרת

סדצקי.

ויספרו הימים וימצאו כי יום השלושים חל בערב שבעה עשר בתמוז הלל הוא הצום הרביעי, וישאלו באורים ותומים לאמור הנקבע מועד החתונה ליום זה ויענו עיני העדה ויאמרו קבעו החתונה למועד זה. אך את מעמד החופה ערכו נא מבעוד יום ויקוים בכם מקרא שכתוב בזכריה: כה אמר ה' וכו' הצום הרביעי יהיה לשמחה ולששון ולמועדים טובים.

ויעשו כן הצדדים ויתורו שוב אחר אולמות וגגים ראויים וימצאו בהרי יהודה את אולמי סקויה אשר במעלה החמישה והאולם ניצב בראש גבעה הצופה חוצות ירושלים ויסגרו עמם לעשות את ימי השמחה במקומם בשטח הפתוח עד חמישים ומאתיים איש כי כן צווה המלך ויעבירו קול במחנה לאמור היו נכונים

ליום הרביעי הששה עשר בתמוז. ובכל מקום אשר הבשורה באה, שמחה וששון ליהודים, וישלחו את האגרת הזאת השנית להיות היהודים עתידים ליום הזה לשמוח עם קרוביהם.

והקורונה הלכה ופסתה עד מאוד ויגדל מספר המאומתים ביום לאלף, וגם מספר החולים קשה והמונשמים עלה ויבוא מספר הנזיגפים לפני המלך ויעמוד ויגזור כי מעת צום הרביעי עד מועד צום החמישי יהיה מספר הנאספים בחרונה עד מאה איש ולא יעבור.

ויתכוננו משפחת החתן לערוך את שבת החתן בביתם לבדם עקב שהאב נמצא עדיין חיובי לנגיף **הקורונה** ויקהלו הקרובים והרחוקים בחצר הבית נכח פתח צמרת ויתפללו שם ויקבלו פני שבת בשירה ובזמרה. והי בבוקר וילוו את החתן אל

גִּילַת הַבֵּיתָן שֶׁל מִשְׁפַּחַת בֶּן טוֹב וַיִּתְּפַלְלוּ
שָׁם בִּלְנוֹת לְאִלְנוֹת וְהִפְרִיחוּם. וּבַהֲגִיעַ
תּוֹר הַחֲתָן לַעֲלוֹת לַתּוֹרָה וַיִּבְקְעוּ אַרְבּוּבוֹת
הַשָּׁמַיִם וּמָטָר עָז שֶׁל מִינֵי מַתִּיקָה נִיתַךְ עַל
רִאשׁוֹ מִגִּזְזוֹת טְרָאוֹת וּמִרְקָלֵי הַבָּתִּים וְתֵרַב
הַשְׂמִימָה מְאֹד וְהַעִיר אֶלְעָד צֹהֵלָה וְשִׂמְחָה.

וַיְהִי מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, אַרְבַּעָה יָמִים
קֹדֶם מוֹעֵד הַנִּישׁוּאִין וְתִגִּיעַ הַתְּשׁוּבָה
הַנִּכְסֵפָה וְנִהְפֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ הַשְּׁלִילִים
עַל הַחַיּוּבִיִּים וַיִּדּוּ כֹלָם לְאֻלּוֹקִים עַל נִיסֵי
וְעַל נִפְלְאוֹתָיו. וּבַהֲגִיעַ עֵת צְהַרִּים וּכְנוֹס
שׁוֹב הַמֶּלֶךְ בְּנִימִין אֶת סְרִיסֵי לְדַעַת מַה
לַעֲשׂוֹת בְּנִגִּיף הַקּוֹרוֹנָה עַל אֲשֶׁר פָּשַׁט יָדוֹ
בִּיהוּדִים לְאַבְדֵם. וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ עַל כָּל עַמּוֹ
וַיִּגְזֹר לֵהְיוֹת עֹשִׂים חַתּוּנוֹת וְהַתְּקָה לְוִיּוֹת
עַד חַמִּישִׁים אִישׁ וְלֹא יַעֲבֹר.

וַיִּשְׁוּבוּ הַצַּדִּידִים וַיְדַבְּרוּ בִּלְתֵּיהֶם
לְבַטֵּל אֶת הַסְּקוּיָה אֲשֶׁר בִּמְעֵלָה הַחַמִּישָׁה כִּי

מקום גדול הוא לשש מאות איש ויתורו את הארץ וימצאו את מלך ציפורי בכפר אשר בקיבוץ חפץ חיים ויסכימו אדוני המקום לערוך שם השמחה למאה איש למועד אשר התבקש.

אחר הדברים האלה בשמוע הקרובים על מקום השמחה החדש ויעבירו קול במחנה לאמור מדוע תתרחקו ותבואו עד הגגבה והלא העיר הקרובה לנו היא בני ברק ושם ישנו מלך אחד מפורז ומפורד לארבעה אולמות ואריסטוקרט שמו ובכל אולם ואולם ניתן לעשות כדבר המלך עד חמישים איש, ויבוקש הדבר וימצא כי המקום פנוי למועד אשר דיבר.

ויהי ערב ויהי בוקר יום שני וידברו הצדדים עם אנשי אריסטוקרט בכדי לסיים את ענייני המעות ויתברר שאחר הקדים והזמין המקום וכבר השליש מעותיו וישבו הצדדים

אל הציפורי בכפר ויסגרו עלימו כבראשונה.

ויהי לעת הצהרים ותעבור הריגה
במוחצה לאמור כי סריסי הבריאות החליטו
לסגור לאלתר את כל אולמות השמחה
וידברו הצדדים עם הציפורי ויאמר נערוך
המשתה בחצר המקום.

ויהי בערב ויחזור הציפורי בכפר
ויאמר כי המלכות אסרה עליו לערוך
המשתה אך מוכן לעשותו בקול דממה
ובחשאי ללא כלי זמר.

ויאמרו הצדדים לא ישמע כן
במקומינו לערוך שמחה ללא נבל וכינור,
וישובו עוד ויתורו אחר מקום מבודד
להסתתר מעיני המלכות וימצאו בנחלת
יהודה דכתיב ביה חכלילי עיניים מייץ את
יקב כרמא השוכן במושב תירוש ויקבעו
שם המשתה.

ויעשו שם החתונה בשעה טובה
ומוצלחת לשמונים איש ביום רביעי בשבת,
ששה עשר לחודש הרביעי בשנת חמשת
אלפים ושבע מאות ושמונים שנה לבריאת
העולם וליהודים היתה אורה ושמוחה
וששון וקָר וקִימו יהושע צבי וחיה ציפורה
בית נאמן בישראל ויבאו אשדודה היושבת
בארץ הנגב וידורו שם באושר גדול והבית
אשר הקימו היה גדול ליהודים ורצוי לכל
אחיו וירוו שם נחת מכל זרעם.

בעלה את ירושלים על ראש שמחת בעזהשית

בשבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמולנו
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
הגבו מותכבדים להזמין את מוע"כ וב"ב שיחי'
לבוא ולהשתתף בשמחת כלולות בנינו היקרים

החתן הבחור המופלג הכלה הבתולה המהוללה
יהושע צבי ב"י עב"ג **חיה ציפורה** תחי'

שתתקיים אי"ה למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת
ביום רביעי ט"ז תמוז תש"פ (8 ביולי 2020 למנוינם)

בגן האירועים "כרמא" - מושב תירוש (מושק 32)
קבלת פנים בשעה 5:00 החופה בשעה 6:00

השתתפותכם וברכותיכם מקרוב ומרחוק ישמחו אותנו מאוד
ואי"ה בתת ה' שמוחה במעונכם ישמח לבנו גם אנו

חורי הכלה

אריה לייב ויזל ורעיתו

אשדוד

חורי החתן

ישראל רוזנפלד ורעיתו

אלעד